

RADUJ SE, MILOSTI PUNA!

4. nedjelja došašća, B

Evo osnovne teme. Radost. To je evanđelje, to je početak spasenja: „Raduj se!“ U današnjem odlomku gotovo je svaka riječ prožeta pozdravom: „Zdravo!“ (grčki *haire* = raduj se). Idemo redom.

Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret. Taj grad u prezrenoj Galileji nikada nije spomenut u Starom zavjetu. I upravo tamo Bog šalje anđela, i upravo tamo pronalazi i izabire Mariju za jedinstvenu zadaću. Bog nas uvijek iznova iznenađuje. I to u pozitivnom smislu. Daje nam uvijek i više nego što očekujemo i više nego što zaslužujemo. Kao što je Bog izabrao prezreni Nazaret: *Iz Nazareta da može biti što dobro!?* (Iv 1,46). To se i nama dogodilo. I još uvijek nam se događa. Bog nas izabire i određuje za svoju djecu. Po krštenju to doista i postajemo. Povjerava nam svoju riječ, povjerava nam sakramente, na nas izlijeva milost opraštanja i milost izabranja. Zato što bismo bi toga bili na poseban način dostojni? Nipošto. Jednostavno, jer nas ljubi. *Haire! Raduj se!*

Djevici. Evanđelista Luka naglašava da je Marija bila djeвица da bi naglasio da je utjelovljenje Božjeg Sina djelo Duha Svetoga (uz Marijinu suradnju). Čisti Božji dar. U tome nam smislu Marijino djevičanstvo može biti znak. Mi nismo kadri sami u sebi začeti nešto dobro. Bog je onaj koji nas izabire i po Duhu Svetome oploduje milošću da bismo bili kadri činiti Božje stvari i rađati, donositi Krista u ovaj svijet. Velik je to Božji dar. *Haire! Raduj se!*

Zdravo, milosti puna (= *raduj se, zamilovana, ti koja uživaš Božju naklonost*). Božja naklonost nadilazi svako Marijino iščekivanje. Njezino je izabranje jedinstveno u cijeloj povijesti spasenja. Puna milosti i majka Spasiteljeva! Međutim, svakome je dana milost primjerena njegovoj ulozi i njegovu mjestu u svijetu. Bog i nas izabire. Nismo slučajno postavljeni tamo gdje jesmo. Bog nas tamo treba. Dogodi se da čovjek u svojoj ludosti pomisli da se nalazi na nekom uglednom mjestu samo zbog svojih sposobnosti i svoga ugleda. Mi kršćani znamo da Bog svime upravlja i da očekuje da čovjek upravo na svome mjestu i položaju čini dobro i vrši njegovu volju, baš kao što Mordokaj poručuje kraljici Esteri, Židovki da se zauzme za svoj narod: „*Tko zna, nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?*“ (Est 4,14). Veliko je i naše dostojanstvo. *Haire! Raduj se!*

Gospodin s tobom. Gospodin je s Marijom. Nije sama i ne treba se bojati niti blagovijesti o svom izabranju, niti onoga što se od nje očekuje. I ovdje se pronalazimo. Sada i mi dobro znamo: nikad više nećemo biti sami. Što god Gospodin od nas tražio, on je s nama. *Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se, ne bojim se više* (Iz 12,2). Stvarno: *Haire! Raduj se!*

Kako će to biti? Kako odgovoriti na Božji poziv, kako biti „na visini zadatka“? Lako. Jer Bogu ništa nije nemoguće! On koji nas poziva, on daje i snage.

Neka mi bude! Kako nam zvuče poznato ove riječi. Po sebi razumljive. Međutim, to Bogu kazati znači shvatiti ono sržno, ono što je Isus rekao u svojoj smrtnoj borbi: „*Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!*“ (Lk 22,42). Kršćanski život to i jest: traženje volje Božje. Nikad se neću pokajati. Kršćanine, *haire! Raduj se!* Gospodin je pred vratima.

Zvonko Pažin